

Zsugori uram, a nyomorgó milliomos

/Képzelt interjú/

Sok szóbeszéd járta mifelénk Zsugori uram különös életmódjáról. Beszéltek ezt is, beszéltek azt is."Hiszem, ha látom"- mondogattam csak úgy, magamban. Egy napon éppen Zsugori uram utcájában volt dolgom, „most aztán végére járok a sok szóbeszédnek”- gondoltam magamban. Vajon melyik az ő háza? Hamarosan megláttam egy kis nádfedeles viskót, amiről már sokat hallottam, így könnyedén felismertem. Bekopogtam.

- Jó napot kívánok, uram!

- Jó napot! Hát te mi járatban vagy itt, édes lányom? Még sosem láttalak erre!

/Ahogy ezeket mondta, egy kicsi, sovány, ápolatlan emberke nézett rám. Hát ő az!- gondoltam./ Hangosan pedig ezt mondtam:

- Azért jöttem, bátyámuram, hogy megtudjam, egy vagyonos ember miért él ilyen puritán módon?

- Ha elmondom, mennyi pénzt fizetsz érte?

- Tíz krajcárt.

- Elég kevés, de több a semminél. Na jó, akkor most elmesélem neked. Boldogságom és éltetöm a pénzem gyarapítása, vagyonom növekedése. A palotáim és a földbirtokaim bérbeadása is ezt szolgálja. Lám, ma még a szavaimért is fizettél, ez különösen boldoggá tesz.

- Uram, ez így nincs rendjén. Öregségére már megilletné önt a megteremtett vagyonának élvezése. Luxus körülmények közt élhetne! Ehelyett csak nyomorog!

- Ha változtatok az életmódomon, azért mennyit fizetsz?

- Úgy látom uram, ön reménytelen eset! Látom, nem akar megváltozni.

Viszontlátásra!

Lejegyezte: Rót Beáta 7.c

